

หมวด 5 การกระทำความผิดอีก

ผู้กระทำความผิดหลายกระทง อาจถูกฟ้องเป็นคดีเดียวกัน โดยโจทก์ฟ้องเป็นรายกระทง หรืออาจถูกแยกฟ้องเป็นคดี ๆ ซึ่งศาลอาจรวมการพิจารณาหรือพิจารณาเป็นรายคดี ในที่สุดผู้กระทำผิดจะถูกลงโทษทุกกระทงเป็นกระทงความผิดไป ไม่มีการเพิ่มโทษฐานไม่ซ้ำเติม หากกระทงความผิดนั้น ๆ จะเป็นกรกระทำที่ต่างวาระกัน

แต่ถ้าผู้ใดถูกศาลพิพากษาลงโทษไปแล้ว ได้กระทำความผิดขึ้นอีกอาจต้องถูกเพิ่มโทษอีก ดังนี้

1. ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดใด ๆ อีก ในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่กิติ ภายใต้อาหารับนับแต่วันพ้นโทษกิติ หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

ตัวอย่าง ก. ต้องคำพิพากษาให้จำคุกฐานลักทรัพย์มีกำหนด 6 เดือน คดีถึงที่สุดแล้ว ต่อมาระหว่างที่ ก. ยังจะต้องโทษอยู่กิติ หรือเมื่อพ้นโทษไปแล้วแต่ยังอยู่ภายใต้อาหารับนับ กิติ ก. ได้กระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายขึ้นอีก เมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำคุกฐานทำร้ายร่างกายมีกำหนด 3 เดือน ต้องเพิ่มโทษหนึ่งในสามเป็นจำคุก 4 เดือน

ควรสังเกตว่าคำพิพากษาครั้งแรกต้องถึงที่สุด และให้ลงโทษจำคุก โทษครั้งหลังก็ต้องเป็นโทษจำคุกด้วย จึงจะเพิ่มโทษได้ และการกระทำผิดครั้งหลังต้องอยู่ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าพ้นกำหนดแล้วก็เพิ่มโทษไม่ได้

2. ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำแนกไว้ในข้อต่อไปนี้ซ้ำในข้อเดียวกันอีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่กิติ ภายใต้อาหารับนับ 3 ปี นับแต่วันพ้นโทษกิติ ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

(1) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 107 ถึงมาตรา 135

- (2) ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 136 ถึงมาตรา 146
- (3) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 147 ถึงมาตรา 166
- (4) ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 167 ถึงมาตรา 192 และมาตรา 194
- (5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 200 ถึงมาตรา 204
- (6) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 209 ถึงมาตรา 216
- (7) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 217 ถึงมาตรา 224 มาตรา 226 ถึงมาตรา 234 และมาตรา 236 ถึงมาตรา 238
- (8) ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 240 ถึงมาตรา 249 ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์ และตั๋ว ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 250 ถึงมาตรา 261 และความผิดเกี่ยวกับเอกสารตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 264 ถึงมาตรา 269
- (9) ความผิดเกี่ยวกับการค้า ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 270 ถึงมาตรา 275
- (10) ความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 ถึงมาตรา 285
- (11) ความผิดต่อชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึงมาตรา 290 และมาตรา 294 ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 ถึงมาตรา 299 ความผิดฐานทำให้แท้งลูก ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 301 ถึงมาตรา 303 และความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วยเจ็บ หรือ คนชรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 306 ถึงมาตรา 308
- (12) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 309 มาตรา 310 และมาตรา 312 ถึงมาตรา 320
- (13) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 365

ข้อสังเกตการเพิ่มโทษตามข้อ 2 นี้ เพิ่มโทษสูงกว่าการเพิ่มโทษอย่างธรรมดาตามข้อ 1 คือเพิ่มโทษกึ่งหนึ่ง มีกฎเกณฑ์เพิ่มเติมจากข้อ 1 ก็คือ โทษครั้งแรกต้องเป็นโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน โทษครั้งแรกและครั้งหลังต้องเป็นโทษในความผิดที่ระบุไว้ซ้ำกันในข้อเดียวกัน แม้จะเป็นความผิดคนละฐานก็ตาม เช่น ครั้งแรกเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ ครั้งหลังเป็นความผิดฐานยกยอกก็ใช้ได้ ส่วนการนับแต่วันพ้นโทษในความผิดครั้งแรกต้องเป็นภายใน 3 ปี

กรณีที่ไม่อาจเพิ่มโทษได้ตามข้อนี้ ซึ่งได้แก่ มาตรา 93 ก็อาจเพิ่มได้ตามข้อ 1 ซึ่งได้แก่ มาตรา 92 หากเข้ากฎเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้

3. การเพิ่มโทษไม่ว่าในกรณีใดดังกล่าวข้างต้นต้องอยู่ในบังคับของมาตรา 94 ด้วย กล่าวคือ ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ และความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มิอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปี ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษ